

Poco a Poco

Un poc més mogut

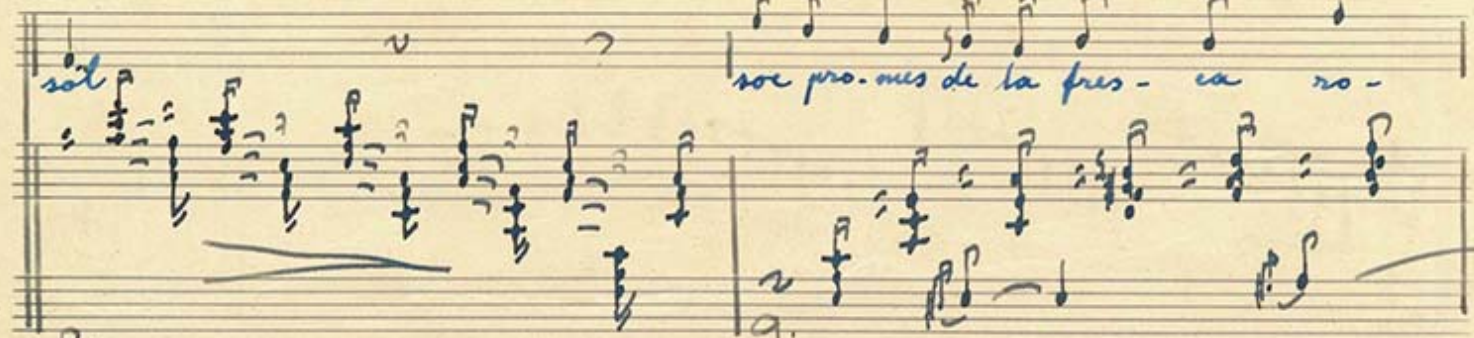
bo meu bes al sor-tir-ne l'au-
 ro-ra es l'a-le del po-que ros-si
 nyol es sos-pir del ma-ti que-na

mo - ra es l'a men - ci del di a i del

sol soc pro-mes de la fes - ca ro -

sa - da soc van guar - dia de jo - ia i de

llum

i al pas soc na han pu ta a - le - na - da

poè a poè

dei-ya un rasbe de fres-ca i pur *fume* jo ro bo la flai re

de ro-ses i llirs me'n due ha en lai re - los plangi sos-pirs soe

no han poè a poè

l'ai-re soe l'ai-re soe l'ai-re

poè a poè

u.l.m. 2

La canço del aire

Et meu bes al sortir. ve l'aurora
es t'ati del poure rominyol
es respir del mati que enamora
es to nunci del dia i del sol.

Soe promís de la fresa rosada
soe vanguardia de joia i de llum
i al passar ma tranquil: la alevada
diuça un rastre de fresa i perfume

Je robo la flaire
de roses i lliris
me'm due ben enlaira
els plaus i respirs

soe l'aire, soe l'aire, soe l'aire. Soe l'aire, soe l'aire, soe l'aire

Quant el sol me anuncia el mig dia
el meu bes es el bes dels amors
soe el cant de l'edema alegria
soe l'abraç que s'unvien els cors.

Entre mi de mes alas sospesos
per la mar, les muntanyes i els plaus
la remor jo n'escampo de besos
que ressonen potents i vibrants

Je robo la flaire
de llavis granats
soe l'etern cantaire
d'amors arrelats

Quant el sol ja ha baixat a la porta
i a la terra envoltalla la nit

soe el simbol del fred que s'acosta
soe l'hivern d'aquell jorn ja finit

Els meus cants son plangivots i tristos
els meus besos son freds i gelats

soe record d'aquells jorns que un cop vistes
a l'abim de l'oblid son llencats

Laavors no tinc flaire
sols porta fredor,
soe un vell trovair
que plora l'amor

Soe l'aire, soe l'aire, soe l'aire.